

forskel mellem den mindsteløn, man kan få på arbejdsmarkedet, og det, man får i dagpenge. Det har givet resultater, så virkeligheden er vores stærkeste argument. Og derfor er jeg glad for både CD's og andres, især regeringspartierne og SF's og Enhedslistens, holdningsmæssige markeringer på dette felt, og mon vi dog ikke, når det kommer til stykket, kan finde et bredt flertal, et endnu bredere til de positive forandringer, der skal ske.

Jeg skal endnu en gang glæde mig både over hr. Peter Duetofts personlige engagement og partiets engagement i de psykisk syges situation. Det er jo ikke opfundet til lejligheden. Det er et engagement, som vi har set igennem årene, og derfor virker det naturligvis også dobbelt stærkt, når det er så vedholdende.

Jeg tror, at man om denne regering må sige, at vi har talt om de psykisk syges situation i de sidste fem år, og vi har gjort det intenst år for år, åbningstale for åbningstale. Vi har investeret, og vi har arbejdet for det, og vi slipper ikke, før den dag, som vi gerne vil nå, er der. Og jeg glædede mig over, at også hr. Anders Fogh Rasmussen understregede, at disse mennesker skal have anstændige vilkår, også når de er indlagt, og hvor det er andre mennesker, der skal tage sig af dem. Den målsætning, vi skal sætte os, er, at de skal have enestue.

Også til hr. Peter Duetoft: Jeg har i mellemtiden foretaget et omhyggeligt studie af danske parkeringsvagtens situation. Det forholder sig sådan, at justitsministeren straks har undersøgt sagen og har oplyst mig om, at han skulle have afgivet et svar. Det fremgår heraf, at den konkrete situation ikke var nogen særlig heldig situation, og at politimesteren har erkendt, at det måske ikke var det mest smarte stillingsopslag, der var blevet foretaget.

Omvendt synes jeg, at vi kan glæde os over, at der blev ansat et menneske, som faktisk havde behov derfor, som ikke havde de stærkeste fysiske forudsætninger; men jeg tager pointen, som hr. Duetoft nævnte det, som udtryk for, at der er en masse ting i vores land, hvor vi er lidt for emsige og lidt for lidt omsorgsfulde. Vi kan godt ændre vore systemer, så der bliver plads til flere menneskelige hensyn, og det er præcis det, vi forfærdelig gerne vil i det kommende samarbejds mønster.

Jeg vil for min part slutte med at sige tak for en god debat her i dag, og jeg vil sige tak for Enhedslistens indlæg. Hr. Søren Kolstrup havde, synes jeg, rigtig gode analytiske tilgange.

Det er klart, at når det gælder EU, har vi forskellige synspunkter; det kan ikke overraske. Men igen: Når det gælder det sociale og menneskelige engagement, og når det gælder optagetheden – også af den kollektive trafik, som flere partier har været inde på – synes jeg, meget kan nås.

Jeg glæder mig til samarbejdet. Lad os mødes her, og lad os skabe resultater. Det er det, befolkningen forventer af os. Det er derfor, befolkningen har sammensat det Folketing, den har, og det er derfor, den har givet regeringen det håndslag, den har. Det vil vi af al magt og al kunnen leve op til.

Formanden:

Vi går til anden omgang, og jeg beder de ordførere, der ønsker ordet, markere.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren for besvarelsen af den debat, vi har haft i dag. Jeg synes ligesom statsministeren, at det har været en god debat. Det har også været en fredsommelig debat, og så synes jeg, det har været en debat, som har skabt en nyttig afklaring.

Det afgørende nye i det Folketing, der er blevet sammensat efter valget, er, at det rene venstrefløjsflertal er væk, og det er i virkeligheden det, der betyder, at der nu er lagt op til et nyt mønster. Men for at undgå enhver misforståelse vil jeg gerne sige, at i det nye mønster er det jo ikke udelukket, at hverken SF, Enhedslisten, Fremskridtspartiet eller Dansk Folkeparti tager del i det parlamentariske arbejde. Det afgørende er jo, hvad der samarbejdes om, og ikke alt det der pjat med, hvem der kan være med, og hvem der ikke kan være med.

Men hvis man skal foretage en realistisk bedømmelse af, hvor de politiske og parlamentariske muligheder ligger, tror jeg, man kan fastslå – også efter debatten i dag – at det er altså Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre, interessen må samle sig om, hvis regeringen vil skabe solide flertal bag sin politik. Og jeg vil gerne gentage, at Venstre er parat til at deltage i det arbejde og i det samarbejde.

Så forsøgte statsministeren at fremstille det, som om jeg havde givet udtryk for, at Venstre var det eneste parti, der skulle deltage i det samarbejde. Det er ikke, hvad jeg har sagt. Ganske vist er Venstre det eneste parti, der alene vil være i stand til at lave et flertal sammen med